

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบภูมิหลังและปัญหาส่วนตัวของนิสิตสภาพัฒนาที่พบกับนิสิตสภาพปกติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และศึกษาลักษณะภูมิหลังและปัญหาส่วนตัวของนิสิตสภาพัฒนาที่พบกับนิสิตสภาพปกติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรีทุกคณะ ซึ่งประกอบด้วย 2 กลุ่ม คือนิสิตสภาพัฒนาที่พบกับนิสิตสภาพปกติที่มีการจำแนกสภาพนิสิตเมื่อสิ้นภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2528 และกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2-4 ในภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2529 ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำหรับนิสิตสภาพปกติกำหนดให้มีแต่มีเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป ซึ่งมีจำนวนนิสิตสภาพัฒนาที่พบกับนิสิตสภาพปกติ เท่ากับ 638 และ 5,409 ตามลำดับ สุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบแยกประเภท (Stratified Random Sampling) แยกตามคณะ ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง นิสิตสภาพัฒนาที่พบกับนิสิตสภาพปกติ เท่ากับ 302 และ 789 คน ตามลำดับ เก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบบสอบถามภูมิหลังและปัญหาส่วนตัว ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณค่าร้อยละ ค่ามัธยฐาน เลขคณิตหรือค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบไคสแควร์ การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์จำแนกประเภท (Discriminant Analysis) โดยวิธีวิเคราะห์แบบมีขั้นตอน (Stepwise Method) ได้ข้อค้นพบดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ตัวแปรภูมิหลังด้านเพศ ได้ข้อค้นพบว่า นิสิตสภาพัฒนาที่พบกับนิสิตสภาพปกติมีความแตกต่างกันในด้านเพศอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในคณะอักษรศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะรัฐศาสตร์ คณะครุศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ และรวมทุกคณะ สำหรับตัวแปรภูมิหลังด้านภูมิลำเนา ไม่พบว่า นิสิตสภาพัฒนาที่พบกับนิสิตสภาพปกติมีความแตกต่างกันในด้านภูมิลำเนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในแต่ละคณะหรือรวมทุกคณะ ตัวแปรภูมิหลังด้านที่พักขณะกำลังศึกษา พบว่า นิสิตสภาพัฒนาที่พบกับนิสิตสภาพปกติมีความแตกต่างกันในด้านที่พักขณะกำลังศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในคณะรัฐศาสตร์ คณะครุศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ และรวมทุกคณะ

2. ผลการวิเคราะห์ตัวแปรภูมิหลังและปัญหาส่วนตัวที่ร่วมกันจำแนกกลุ่มนิสิตสภาพ
วิทยาทัศน์และกลุ่มนิสิตสภาพปกติ โดยการวิเคราะห์จำแนกประเภทในแต่ละคณะและรวมทุกคณะ
ได้ผลดังนี้

2.1 คณะวิศวกรรมศาสตร์ มีตัวแปรปรากฏในสมการจำแนก 16 ตัวแปร
จากตัวแปรทั้งสิ้น 21 ตัวแปร โดยที่ตัวแปรในสมการจำแนกประเภทร่วมกันจำแนกความ
แตกต่างของกลุ่มได้ประมาณร้อยละ 56.06 ตัวแปรที่ให้ค่าน้ำหนักในการจำแนกสูง ได้แก่
ปัญหาส่วนตัวด้านการปรับตัวด้านการเรียน แคมป์เฉลี่ยสะสมชั้น มศ.5 หรือเทียบเท่า ปัญหาส่วนตัว
ด้านความสัมพันธ์ทางเพศ ด้านกิจกรรมและบริการของมหาวิทยาลัย และด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพ
และการศึกษา ซึ่งให้ค่าน้ำหนักในการจำแนกเป็น -1.056 , 0.634 , -0.609 , 0.571 และ
 -0.554 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากสมการจำแนกประเภท (Centroid) ของแต่ละ
กลุ่ม พบว่า ปัญหาส่วนตัวด้านการปรับตัวด้านการเรียน ด้านความสัมพันธ์ทางเพศ และด้านอนาคต
เกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา จะเป็นตัวแปรที่มีแนวโน้มที่จะเป็นลักษณะของกลุ่มนิสิตสภาพวิทยาทัศน์
ส่วนแคมป์เฉลี่ยสะสมชั้น มศ.5 หรือเทียบเท่าและปัญหาส่วนตัวด้านกิจกรรมและบริการของ
มหาวิทยาลัย จะเป็นตัวแปรที่มีแนวโน้มที่จะเป็นลักษณะของกลุ่มนิสิตสภาพปกติ

2.2 คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมีตัวแปรปรากฏในสมการจำแนก 13 ตัวแปร
จากตัวแปรทั้งสิ้น 21 ตัวแปรโดยที่ตัวแปรในสมการจำแนกประเภทร่วมกันจำแนกความแตกต่าง
ของกลุ่มได้ประมาณร้อยละ 58.51 ตัวแปรที่ให้ค่าน้ำหนักในการจำแนกสูง ได้แก่ ปัญหาส่วนตัว
ด้านบุคลิกภาพ ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา แคมป์เฉลี่ยสะสมชั้น มศ.5 หรือเทียบเท่า
จำนวนพี่น้องทั้งหมด ระดับการศึกษาของบิดา จำนวนพี่น้องที่จบชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่า
และปัญหาส่วนตัวด้านสุขภาพ ซึ่งให้ค่าน้ำหนักในการจำแนกเป็น -0.766 , 0.662 , -0.610 ,
 0.574 , 0.541 , -0.510 และ -0.427 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากสมการจำแนก
ประเภท (Centroid) ของแต่ละกลุ่ม พบว่า ปัญหาส่วนตัวด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการ
ศึกษา จำนวนพี่น้องทั้งหมด และระดับการศึกษาของบิดา จะเป็นตัวแปรที่มีแนวโน้มที่จะเป็นลักษณะ
ของกลุ่มนิสิตสภาพวิทยาทัศน์ ส่วนปัญหาส่วนตัวด้านบุคลิกภาพ แคมป์เฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ.5 หรือ
เทียบเท่า จำนวนพี่น้องที่จบชั้น มศ.5 หรือเทียบเท่า และปัญหาส่วนตัวด้านสุขภาพ จะเป็นตัวแปร
ที่มีแนวโน้มที่จะเป็นลักษณะของกลุ่มนิสิตสภาพปกติ

2.3 คณะวิทยาศาสตร์ มีตัวแปรปรากฏในสมการจำแนก 11 ตัวแปร จากตัวแปรทั้งสิ้น 21 ตัวแปร โดยที่ตัวแปรในสมการจำแนกประเภทร่วมกันจำแนกความแตกต่างของกลุ่มได้ประมาณร้อยละ 71.82 ตัวแปรที่ให้ค่าน้ำหนักในการจำแนกสูง ได้แก่ ระดับการศึกษาของมารดา ระดับการศึกษาของบิดา ปัญหาส่วนตัวด้านสุขภาพ และจำนวนพี่น้องที่จบชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่า ซึ่งให้ค่าน้ำหนักในการจำแนกเป็น 1.615, -1.526, -1.080 และ 0.774 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากสมการจำแนกประเภท (Centroid) ของแต่ละกลุ่ม พบว่าระดับการศึกษาของบิดา และปัญหาส่วนตัวด้านสุขภาพ จะเป็นตัวแปรที่มีแนวโน้มที่จะเป็นลักษณะของกลุ่มนิสิตสภาพิทยาทัณฑ์ ส่วนระดับการศึกษาของมารดา และจำนวนพี่น้องที่จบชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่า จะเป็นตัวแปรที่มีแนวโน้มที่จะเป็นลักษณะของนิสิตสภาพปกติ

2.4 คณะรัฐศาสตร์ มีตัวแปรปรากฏในสมการจำแนก 10 ตัวแปร จากตัวแปรทั้งสิ้น 21 ตัวแปร โดยที่ตัวแปรในสมการจำแนกประเภทร่วมกันจำแนกความแตกต่างของกลุ่มได้ประมาณร้อยละ 61.63 ตัวแปรที่ให้ค่าน้ำหนักในการจำแนกสูง ได้แก่ แคมป์เฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่า ปัญหาส่วนตัวด้านเพื่อนและการเข้าสังคม ด้านบุคลิกภาพ และด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ซึ่งให้ค่าน้ำหนักในการจำแนกเป็น 0.805, -0.491 0.473 และ -0.455 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากสมการจำแนกประเภท (Centroid) ของแต่ละกลุ่ม พบว่า ปัญหาส่วนตัวด้านเพื่อนและการเข้าสังคม และด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา จะเป็นตัวแปรที่มีแนวโน้มที่จะเป็นลักษณะของกลุ่มนิสิตสภาพิทยาทัณฑ์ ส่วนแคมป์เฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่า และปัญหาส่วนตัวด้านบุคลิกภาพ จะเป็นตัวแปรที่มีแนวโน้มที่จะเป็นลักษณะของกลุ่มนิสิตสภาพปกติ

2.5 คณะแพทยศาสตร์ มีตัวแปรปรากฏในสมการจำแนก 7 ตัวแปร จากตัวแปรทั้งสิ้น 21 ตัวแปร โดยที่ตัวแปรในสมการจำแนกประเภทร่วมกันจำแนกความแตกต่างของกลุ่มได้ประมาณร้อยละ 46.88 ตัวแปรที่ให้ค่าน้ำหนักในการจำแนกสูง ได้แก่ ปัญหาส่วนตัวด้านการปรับตัวด้านการเรียน ปัญหาส่วนตัวด้านกิจกรรมและบริการของมหาวิทยาลัย จำนวนพี่น้องที่จบชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่า และแคมป์เฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่า ซึ่งให้ค่าน้ำหนักในการจำแนกเป็น -0.965, 0.938, 0.790 และ 0.647 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากสมการจำแนกประเภท (Centroid) ของแต่ละกลุ่ม พบว่า ปัญหาส่วนตัวด้านการปรับตัวด้านการเรียน จะเป็นตัวแปรที่มีแนวโน้มที่จะเป็นลักษณะของกลุ่มนิสิตสภาพิทยาทัณฑ์ ส่วนปัญหาส่วนตัวด้าน

กิจกรรมและบริการของมหาวิทยาลัย จำนวนพี่น้องที่จบชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่า และแต้มเฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่า จะเป็นตัวแปรที่มีแนวโน้มที่จะเป็นลักษณะของกลุ่มนิสิตสภาพปกติ

2.6 คณะสัตวแพทยศาสตร์ มีตัวแปรปรากฏในสมการจำแนก 5 ตัวแปรจากตัวแปรทั้งสิ้น 21 ตัวแปร โดยที่ตัวแปรในสมการจำแนกประเภทร่วมกันจำแนกความแตกต่างของกลุ่มได้ประมาณร้อยละ 57.87 ตัวแปรที่ให้ค่าน้ำหนักในการจำแนกสูง ได้แก่ ปัญหาส่วนตัวด้านการปรับตัวด้านการเรียน ปัญหาส่วนตัวด้านบุคลิกภาพ แต้มเฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่า และปัญหาส่วนตัวด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ซึ่งให้ค่าน้ำหนักในการจำแนกเป็น -1.004 , 0.875 , 0.782 และ 0.687 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากสมการจำแนกประเภท (Centroid) ของแต่ละกลุ่ม พบว่า ปัญหาส่วนตัวด้านการปรับตัวด้านการเรียนจะเป็นตัวแปรที่มีแนวโน้มที่จะเป็นลักษณะของกลุ่มนิสิตสภาพวิยาทัณฑ์ ส่วนปัญหาส่วนตัวด้านบุคลิกภาพ แต้มเฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่า และปัญหาส่วนตัวด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษาจะเป็นตัวแปรที่มีแนวโน้มที่จะเป็นลักษณะของนิสิตสภาพปกติ

2.7 คณะเศรษฐศาสตร์ มีตัวแปรปรากฏในสมการจำแนก 1 ตัวแปร จากตัวแปรทั้งสิ้น 21 ตัวแปร โดยที่ตัวแปรในสมการจำแนกประเภทมีส่วนในการแยกความแตกต่างของกลุ่มได้ประมาณร้อยละ 57.25 ตัวแปรนั้นได้แก่ แต้มเฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่า เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากสมการจำแนกประเภท (Centroid) ของแต่ละกลุ่ม พบว่า แต้มเฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่า เป็นตัวแปรที่มีแนวโน้มที่จะเป็นลักษณะของกลุ่มนิสิตสภาพปกติ

2.8 คณะนิติศาสตร์ มีตัวแปรปรากฏในสมการจำแนก 8 ตัวแปรจากตัวแปรทั้งสิ้น 21 ตัวแปร โดยตัวแปรในสมการจำแนกประเภทร่วมกันจำแนกความแตกต่างของกลุ่มได้ร้อยละ 56.97 ตัวแปรที่ให้ค่าน้ำหนักในการจำแนกสูงได้แก่ ปัญหาส่วนตัวด้านกิจกรรมและบริการของมหาวิทยาลัย ปัญหาส่วนตัวด้านการเงินและระดับการศึกษาของมารดา ซึ่งให้ค่าน้ำหนักในการจำแนกเป็น -1.121 , 0.680 และ 0.558 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากสมการจำแนกประเภท (Centroid) ของแต่ละกลุ่ม พบว่า ปัญหาส่วนตัวด้านการเงินและระดับการศึกษาของมารดา จะเป็นตัวแปรที่มีแนวโน้มที่จะเป็นลักษณะของกลุ่มนิสิตสภาพวิยาทัณฑ์ ส่วนปัญหาส่วนตัวด้านกิจกรรมและบริการของมหาวิทยาลัยจะเป็นตัวแปรที่มีแนวโน้มที่จะเป็นลักษณะของกลุ่มนิสิตสภาพปกติ

2.9 คณะเภสัชศาสตร์ มีตัวแปรปรากฏในสมการจำแนก 9 ตัวแปร จากตัวแปรทั้งสิ้น 21 ตัวแปร โดยที่ตัวแปรในสมการจำแนกประเภทร่วมกันจำแนกความแตกต่างของกลุ่มได้ประมาณร้อยละ 66.19 ตัวแปรที่ให้ค่าน้ำหนักในการจำแนกสูงได้แก่ ระดับการศึกษาของมารดา อายุ แคมป์เฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่า ระดับการศึกษาของบิดา และปัญหาส่วนตัวด้านบุคลิกภาพ ซึ่งให้ค่าน้ำหนักในการจำแนกเป็น 0.760, 0.715, 0.687, -0.573 และ -0.543 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากสมการจำแนกประเภท (Centroid) ของแต่ละกลุ่ม พบว่าระดับการศึกษาของบิดา และปัญหาส่วนตัวด้านบุคลิกภาพ จะเป็นตัวแปรที่มีแนวโน้มที่จะเป็นลักษณะของกลุ่มนิสิตสภาพิทยาทัศน์ ส่วนระดับการศึกษาของมารดา อายุ และแคมป์เฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่าจะเป็นตัวแปรที่มีแนวโน้มที่จะเป็นลักษณะของกลุ่มนิสิตสภาพปกติ

2.10 รวมทุกคณะ มีตัวแปรปรากฏในสมการจำแนก 14 ตัวแปรจากตัวแปรทั้งสิ้น 21 ตัวแปร โดยที่ตัวแปรในสมการจำแนกประเภทร่วมกันจำแนกความแตกต่างของกลุ่มได้ประมาณร้อยละ 22.56 ตัวแปรที่ให้ค่าน้ำหนักในการจำแนกสูง ได้แก่แคมป์เฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่า ปัญหาส่วนตัวด้านการปรับตัวด้านการเรียน ปัญหาส่วนตัวด้านบุคลิกภาพ ปัญหาส่วนตัวด้านกิจกรรมและบริการของมหาวิทยาลัย และปัญหาส่วนตัวด้านการเงิน ซึ่งให้ค่าน้ำหนักในการจำแนกเป็น 0.723, -0.495, 0.377, 0.344 และ -0.305 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจากสมการจำแนกประเภท (Centroid) ของแต่ละกลุ่ม พบว่า ปัญหาส่วนตัวด้านการปรับตัวด้านการเรียน และปัญหาส่วนตัวด้านการเงิน จะเป็นตัวแปรที่มีแนวโน้มที่จะเป็นลักษณะของกลุ่มนิสิตสภาพิทยาทัศน์ ส่วนแคมป์เฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่า ปัญหาส่วนตัวด้านบุคลิกภาพ และปัญหาส่วนตัวด้านกิจกรรมและบริการของมหาวิทยาลัย จะเป็นตัวแปรที่มีแนวโน้มที่จะเป็นลักษณะของกลุ่มนิสิตสภาพปกติ

จากผลการวิเคราะห์ที่ตัวแปรภูมิหลังและปัญหาส่วนตัว โดยวิธีวิเคราะห์จำแนกประเภท ในแต่ละคณะ 9 คณะ และรวมทุกคณะ สรุปได้ว่า ตัวแปรที่อยู่ในสมการจำแนกประเภทของทั้ง 9 คณะและรวมทุกคณะมีอยู่ตัวแปรเดียว คือ แคมป์เฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่า เป็นตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักในการจำแนกสูงในเกือบทุกคณะและรวมทุกคณะ และตัวแปรนี้เป็นตัวแปรที่มีแนวโน้มที่จะเป็นลักษณะของนิสิตสภาพปกติทั้งหมด ตัวแปรที่อยู่ในสมการจำแนกประเภทของคณะต่าง ๆ ถึง 6 คณะและรวมทุกคณะมีอยู่ 1 ตัวแปรคือ ปัญหาส่วนตัวด้านบุคลิกภาพ เป็นตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักในการจำแนกสูงเกือบทั้งหมด และเป็นตัวแปรที่มีแนวโน้มที่จะเป็นลักษณะ

ของนิสิตสภาพปกติ ยกเว้นคณะ เกษตรศาสตร์ ซึ่งตัวแปรนี้จะมีแนวโน้มที่จะเป็นลักษณะของนิสิตสภาพวิथाทัณฑ์ สำหรับตัวแปรที่อยู่ในสมการจำแนกประเภทของคณะต่าง ๆ ถึง 5 คณะ ได้แก่ อายุ จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่และจำนวนพี่น้องที่จบชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่า โดยเฉพาะตัวแปรจำนวนพี่น้องที่จบชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่า จะเป็นตัวแปรที่มีแนวโน้มที่จะเป็นลักษณะของนิสิตสภาพปกติ สำหรับตัวแปรที่อยู่ในสมการจำแนกประเภทของคณะต่าง ๆ ถึง 4 คณะ ได้แก่ จำนวนครั้งในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย จำนวนพี่น้องทั้งหมด ปัญหาส่วนตัวด้านการเงิน ด้านการปรับตัว ด้านการเรียน ด้านหลักสูตรและการสอน และด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา โดยเฉพาะตัวแปรปัญหาส่วนตัวด้านการปรับตัวด้านการเรียน และด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา จะเป็นตัวแปรที่มีแนวโน้มที่จะเป็นลักษณะของกลุ่มนิสิตสภาพวิथाทัณฑ์เกือบทั้งหมด สำหรับตัวแปรที่อยู่ในสมการจำแนกประเภทของคณะต่าง ๆ 2-3 คณะ ได้แก่ ลำดับที่เลือกคณะที่ศึกษาระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา ปัญหาส่วนตัวด้านสุขภาพ ด้านกิจกรรมและบริการของมหาวิทยาลัย ด้านเพื่อนและการเข้าสังคม ด้านอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง ด้านบ้านและความเป็นอยู่ครอบครัว และความสัมพันธ์ทางเพศ ส่วนตัวแปรที่ไม่สามารถจำแนกความแตกต่างได้ หรือไม่ได้อยู่ในสมการจำแนกประเภทของแต่ละคณะเลย ได้แก่ ลำดับที่การเป็นบุตร

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบตัวแปรภูมิหลังและปัญหาส่วนตัว โดยวิธีการทดสอบค่าที (t-test) เป็นการเปรียบเทียบทีละตัวแปร ในคณะต่าง ๆ 6 คณะ ได้ข้อค้นพบดังนี้

3.1 คณะอักษรศาสตร์ พบว่า นิสิตสภาพปกติมีแต้มเฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่าสูงกว่านิสิตสภาพวิथाทัณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนตัวแปรอื่น ๆ ไม่พบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ พบว่า นิสิตสภาพปกติมีแต้มเฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่าสูงกว่านิสิตสภาพวิथाทัณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่นิสิตสภาพวิथाทัณฑ์มีปัญหาส่วนตัวด้านการปรับตัวด้านการเรียนและด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษามากกว่านิสิตสภาพปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนตัวแปรอื่น ๆ ไม่พบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 คณะครุศาสตร์ พบว่า นิสิตสภาพปกติมีแต้มเฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ.5 หรือ เทียบเท่า และจำนวนที่นั่งที่จบชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่าสูงกว่า หรือมากกว่านิสิตสภาพ วิทยาลัยทออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่นิสิตสภาพวิทยาลัยทอที่มีปัญหาส่วนตัวด้านการเงิน มากกว่านิสิตสภาพปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนตัวแปรอื่น ๆ ไม่พบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 คณะนิเทศศาสตร์ พบว่า นิสิตสภาพวิทยาลัยทอที่มีอายุ และจำนวนครั้ง ในการสอบ เข้ามหาวิทยาลัยมากกว่านิสิตสภาพปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่นิสิต สภาพปกติมีแต้มเฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่าและมีปัญหาส่วนตัวด้านกิจกรรมและบริการของ มหาวิทยาลัยสูงกว่าหรือมากกว่านิสิตสภาพวิทยาลัยทอ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนตัว แปรอื่น ๆ ไม่พบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.5 คณะทันตแพทยศาสตร์ พบว่า นิสิตสภาพปกติมีแต้มเฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ.5 หรือ เทียบเท่าสูงกว่านิสิตสภาพวิทยาลัยทออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่นิสิตสภาพ วิทยาลัยทอที่มีปัญหาส่วนตัวด้านเพื่อนและการเข้าสังคมมากกว่านิสิตสภาพปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนตัวแปรอื่น ๆ ไม่พบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.6 คณะศิลปกรรมศาสตร์ พบว่า นิสิตสภาพปกติมีปัญหาส่วนตัวด้านเพื่อนและ การเข้าสังคมมากกว่านิสิตสภาพวิทยาลัยทออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนตัวแปรอื่น ๆ ไม่พบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการวิเคราะห์ลักษณะภูมิหลังของนิสิตสภาพวิทยาลัยทอ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตสภาพวิทยาลัยทอ ส่วนใหญ่เป็นชาย อายุอยู่ในช่วง 20-22 ปี มีแต้มเฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่าอยู่ในช่วง 2.00-3.00 โดยที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.63 ส่วนใหญ่มี ภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพ พักอยู่กับบิดามารดา สอบเข้ามหาวิทยาลัยเพียงครั้งเดียวและเลือกคณะ ที่ศึกษาในอันดับที่ 1-2 มีจำนวนที่นอกรโดยเฉลี่ย 4-6 คน และจะเป็นคนที่ 1-3 ส่วนที่นั่ง ที่กำลังศึกษาอยู่หรือที่จบชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่า จะมี 1-3 คน ระดับการศึกษาของ บิดามารดาอยู่ในระดับประถมศึกษา ถึงมัธยมศึกษา

สำหรับลักษณะปัญหาส่วนตัวของนิสิตสภาพัฒน์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จะมีปัญหามากที่สุดในด้านการปรับตัวด้านการเรียน ด้านหลักสูตรและการสอน และด้านอนาคต เกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ตามลำดับ มีปัญหาน้อยที่สุดในด้านบ้านและความเป็นอยู่ครอบครัว ปัญหาส่วนตัวที่อยู่ในระดับปัญหามานกลาง โดยเฉลี่ยได้แก่ ด้านการปรับตัวด้านการเรียน และด้านหลักสูตรและการสอน ที่อยู่ในระดับปัญหาน้อย ได้แก่ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ด้านกิจกรรมและบริการของมหาวิทยาลัย ด้านอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตน ด้านเพื่อน และการเข้าสังคม ด้านความสัมพันธ์ทางเพศ ด้านบุคลิกภาพ ด้านสุขภาพ ด้านการเงิน และด้านบ้านและความเป็นอยู่ครอบครัว

อภิปรายผล

1. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบภูมิหลังด้านเพศ พบว่า นิสิตสภาพัฒน์และนิสิตสภาพปกติมีความแตกต่างกันในด้านเพศในบางคณะและรวมทุกคณะ ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ถ้าพิจารณาจากนิสิตสภาพัฒน์ทั้งหมดพบว่า เป็นนิสิตชายมากกว่านิสิตหญิง ส่วนนิสิตสภาพปกติ จะเป็นนิสิตหญิงมากกว่านิสิตชาย แต่สำหรับในบางคณะที่ไม่พบว่าเพศไม่มีความแตกต่างนั้น แสดงว่าการเรียนในคณะนั้น เพศของนิสิตไม่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนหรือสภาพของนิสิต ซึ่งตัวแปรภูมิฐานะของนิสิตก็เช่นกัน ไม่พบว่ามีความแตกต่างกัน แสดงว่า ภูมิฐานะของนิสิตไม่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนหรือสภาพของนิสิต ในทุก ๆ คณะ

สำหรับตัวแปรที่พักขณะกำลังศึกษา พบว่า นิสิตสภาพัฒน์ และนิสิตสภาพปกติ มีความแตกต่างกันในด้านที่พักขณะกำลังศึกษาในบางคณะและรวมทุกคณะ ซึ่งในคณะที่พบว่ามีความแตกต่างกันนั้น นิสิตสภาพปกติส่วนใหญ่จะพักกับบิดามารดาหรือผู้ปกครองมากกว่านิสิตสภาพัฒน์ และนิสิตสภาพัฒน์ส่วนใหญ่จะอยู่หอพักหรือเช่าที่พักเองมากกว่านิสิตสภาพปกติ การที่นิสิตพักกับบิดามารดา หรือผู้ปกครองจะทำให้ได้รับความดูแลเอาใจใส่ได้รับความช่วยเหลือและช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้รับความอบอุ่นจากครอบครัว ซึ่งจะส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นไปด้วย ซึ่ง แอชเวิร์ธ (Ashworth 1963:3224 -A) ได้พบว่า ภูมิหลังที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็ก คือ สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจ ที่อยู่อาศัย และแรงกระตุ้นจากผู้ปกครอง ส่วนนิสิตที่อยู่หอพักหรือเช่าที่พักเองอาจไม่มีใครดูแลเอาใจใส่หรือให้ความช่วยเหลือ จึงอาจจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่านิสิตที่พักอยู่กับบิดาหรือผู้ปกครองก็ได้

2. ผลการวิเคราะห์จำแนกประเภทในแต่ละคณะ 9 คณะ จะได้สมการจำแนกประเภทที่มีตัวแปรจำแนกที่ต่างกัน อาจเนื่องมาจากสภาพแวดล้อมและระบบการเรียนของแต่ละคณะแตกต่างกัน แต่มีตัวแปรตัวหนึ่งที่อยู่ในสมการจำแนกประเภทของทั้ง 9 คณะ และรวมทุกคณะ คือ แคมเฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่า ซึ่งตัวแปรนี้ให้น้ำหนักในการจำแนกสูง เกือบทุกคณะและรวมทุกคณะเป็นตัวแปรที่มีแนวโน้ม เป็นลักษณะของนิสิตสภาพปกติ และพบว่านิสิตสภาพปกติจะมีแคมเฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่ามากกว่านิสิตสภาพพิทยาทัทท์ในทุกคณะและรวมทุกคณะ ซึ่งข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวิทย์ สมานมิตร (2515: 97) ที่พบว่า คะแนนชั้น ม.ศ.5 เป็นปัจจัยที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตต่างกัน จิตรภาภา ภูมทลบุตร (2522: 44) พบว่า คะแนนชั้น ม.ศ.5 มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ยิวสตี (Giusti 1964: 200-209) พบว่าคะแนนชั้นมัธยมศึกษาเป็นตัวพยากรณ์ความสำเร็จในการเรียนในมหาวิทยาลัยได้ และ พรรณทิพา ตั้งอุทัยศักดิ์ (Tangudtaisak 1975: 3460-3461) พบว่าคะแนนผลการเรียนเดิมในชั้นมัธยมศึกษาเป็นตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยได้ดีที่สุด

ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าพื้นฐานความรู้ความสามารถเดิมจะส่งผลไปยังการเรียนรู้อันสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของ บลูม (Bloom 1976: 396-402) ที่ได้เสนอว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ในโรงเรียนที่เป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอันดับแรกนั้น คือ พื้นฐานความรู้เดิม

ตัวแปรปัญหาส่วนตัวด้านบุคลิกภาพ เป็นตัวแปรหนึ่งที่อยู่ในสมการจำแนกประเภทของแต่ละคณะถึง 6 คณะและรวมทุกคณะ มีแนวโน้มที่เป็นลักษณะของนิสิตสภาพปกติ และพบว่าส่วนใหญ่ของนิสิตสภาพปกติมีปัญหาส่วนตัวด้านบุคลิกภาพมากกว่านิสิตสภาพพิทยาทัทท์ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่านิสิตสภาพปกติส่วนใหญ่ จะสนใจในการศึกษามาก เสียจนทำให้กลายเป็นคนชอบเก็บตัวขาดความเป็นผู้นำก็ได้ ซึ่ง สุภาพรรณ โคตรจรัส (2524: 194) พบว่านิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร้อยละ 76 เห็นว่า ตนขาดความเป็นผู้นำ แต่ในคณะเภสัชศาสตร์กลับพบว่าตัวแปรปัญหาส่วนตัวด้านบุคลิกภาพมีแนวโน้มที่เป็นลักษณะของนิสิตสภาพพิทยาทัทท์ ซึ่งขัดแย้งกับคณะอื่น ๆ ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะว่าควรที่จะได้มีการศึกษาต่อไปถึงข้อค้นพบที่ขัดแย้งนี้

สำหรับตัวแปรปัญหาส่วนตัวด้านการปรับตัวด้านการเรียน และด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา เป็นตัวแปรที่อยู่ในสมการจำแนกประเภทของคณะต่าง ๆ 4 คณะและรวมทุกคณะมีแนวโน้มที่เป็นลักษณะของนิสิตสภาพวิทยาทัศน์ และพบว่านิสิตสภาพวิทยาทัศน์ที่มีปัญหาส่วนตัวสองด้านนี้มากกว่านิสิตสภาพปกติ ซึ่งข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ คาร์ร (Carr, 1956) ที่พบว่า นักศึกษาในกลุ่มที่เรียนอ่อนมีปัญหามากกว่ากลุ่มที่เรียนดีในด้านการปรับตัวด้านการเรียน จากการวิเคราะห์ปัญหาส่วนตัวด้านการปรับตัวด้านการเรียน และด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา พบว่า นิสิตสภาพวิทยาทัศน์ส่วนใหญ่มีปัญหาในเรื่อง ไม่มีสมาธิในการเรียน ความจำไม่ดี เขียนบรรยายไม่เก่ง พื้นฐานความรู้ต่ำในบางวิชา ไม่ได้ใช้เวลาในการศึกษาหาความรู้อย่างเพียงพอ ไม่มีแผนการเรียนที่ดี กังวลใจในการสอบ ไม่มีข้อมูลที่ดีในการเลือกวิชาที่เรียน กลัวไม่มีงานทำ ขาดคำแนะนำและประสบการณ์ในการทำงาน และไม่แน่ใจว่าจะได้งานทำตามสายวิชาที่เรียนมาซึ่งข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาพรรณ โคตรจรัส (2524: 193) ที่พบว่า นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีปัญหาหนักที่สุดในด้านการปรับตัวด้านการเรียน เกี่ยวกับ มีความกังวลใจในการสอบ กลัวสอบตก มีพื้นฐานความรู้ไม่ดีในบางวิชา ไม่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้าอย่างเพียงพอ ไม่ค่อยมีสมาธิในการเรียน ไม่สนใจอ่านหนังสือเรียนอย่างแท้จริง แสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูดได้ยาก ไม่มีการวางแผนที่ดี ส่วนปัญหาด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา พบว่านิสิตมีความกังวลเกี่ยวกับชีวิตและการทำงานในอนาคต ต้องการคำแนะนำและประสบการณ์ในการทำงาน สงสัยเกี่ยวกับอนาคตของตนว่าจะประสบความสำเร็จในชีวิตหรือไม่ ยังมีความสับสนในจุดมุ่งหมายหรือ เป้าหมายชีวิต

แต่ในคณะสัตวแพทยศาสตร์กลับพบว่า ปัญหาส่วนตัวด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษาเป็นตัวแปรที่มีแนวโน้มที่เป็นลักษณะของนิสิตสภาพปกติ ซึ่งผลที่ได้ขัดแย้งกับคณะอื่น ๆ อาจเป็นเพราะว่าการศึกษาในคณะนี้ต่างไปจากคณะอื่น ๆ ก็ได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะว่าควรจะได้มีการทำการศึกษาค่อยไปถึงข้อค้นพบนี้

จากผลการวิเคราะห์จำแนกประเภทในแต่ละคณะ 9 คณะ และรวมทุกคณะ ได้ตัวแปรจำแนกที่สำคัญที่มีแนวโน้ม เป็นลักษณะของนิสิตแต่ละกลุ่ม ซึ่งตัวแปรเหล่านี้จะร่วมกันจำแนกความแตกต่างของกลุ่มนิสิตทั้งสองกลุ่ม ในแต่ละคณะและรวมทุกคณะดังนี้

1. คณะวิศวกรรมศาสตร์ ผลจากการวิเคราะห์ สรุปได้ว่า เมื่อเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างนิสิตทั้งสองกลุ่มในขณะนี้แล้ว นิสิตสภาพิทยาทัณฑ์จะมีปัญหาส่วนตัวมากในด้านการปรับตัวด้านการเรียน ด้านความสัมพันธ์ทางเพศ และด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา และมีแต้มเฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่าต่ำ แต่มีปัญหาล้วนตัวน้อยในด้านกิจกรรมและบริการของมหาวิทยาลัย ส่วนนิสิตสภาพปกติจะมีแต้มเฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่าสูง มีปัญหาส่วนตัวมากในด้านกิจกรรมและบริการของมหาวิทยาลัย แต่มีปัญหาล้วนตัวน้อยในการปรับตัวด้านการเรียน ด้านความสัมพันธ์ทางเพศ และด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา

2. คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ผลจากการวิเคราะห์สรุปได้ว่า เมื่อเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างนิสิตทั้งสองกลุ่มในขณะนี้แล้ว นิสิตสภาพิทยาทัณฑ์จะมีปัญหาส่วนตัวมากในด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา มีพี่น้องมาก และมีคามีการศึกษาสูง แต่มีปัญหาล้วนตัวน้อยในด้านบุคลิกภาพและด้านสุขภาพ มีแต้มเฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ. 5 หรือเทียบเท่าต่ำ และมีพี่น้องที่จบชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่าต่ำ ส่วนนิสิตสภาพปกติจะมีปัญหาส่วนตัวมากในด้านบุคลิกภาพและด้านสุขภาพ มีแต้มเฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่าสูง และมีจำนวนพี่น้องที่จบชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่ามาก แต่มีปัญหาล้วนตัวน้อยในด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา มีพี่น้องน้อย และมีคามีการศึกษาค่ำ

3. คณะวิทยาศาสตร์ ผลจากการวิเคราะห์ สรุปได้ว่า เมื่อเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างนิสิตทั้งสองกลุ่มในขณะนี้แล้ว นิสิตสภาพิทยาทัณฑ์จะมีปัญหาส่วนตัวมากในด้านสุขภาพ และมีคามีการศึกษาสูง แต่มีคามีการศึกษาค่ำ และมีพี่น้องที่จบชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่าต่ำ ส่วนนิสิตสภาพปกติมีพี่น้องที่จบชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่ามากและมีคามีการศึกษาสูง แต่มีคามีการศึกษาค่ำ และมีปัญหาล้วนตัวน้อยในด้านสุขภาพ

4. คณะรัฐศาสตร์ ผลจากการวิเคราะห์ สรุปได้ว่า เมื่อเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างนิสิตทั้งสองกลุ่มในขณะนี้แล้ว นิสิตสภาพิทยาทัณฑ์จะมีปัญหาส่วนตัวมากในด้านเพื่อนและการเข้าสังคม และด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา แต่มีปัญหาล้วนตัวน้อยในด้านบุคลิกภาพ และมีแต้มเฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ. 5 หรือเทียบเท่าต่ำ ส่วนนิสิตสภาพปกติ จะมีปัญหา

ส่วนตัวมากในด้านบุคลิกภาพ และมีแต้มเฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่าสูง แต่มีปัญหาล้วนตัวน้อยในด้านเพื่อนและการเข้าสังคมและด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา

5. คณะแพทยศาสตร์ ผลจากการวิเคราะห์ สรุปได้ว่า เมื่อเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างนิสิตทั้งสองกลุ่มในขณะนี้แล้ว นิสิตสภาพิทยาทตท์จะมีปัญหาล้วนตัวมากในการปรับตัวด้านการเรียน แต่มีปัญหาล้วนตัวน้อยในด้านกิจกรรมและบริการของมหาวิทยาลัย มีพี่น้องที่จบชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่าต่ำ และมีแต้มเฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่าต่ำ ส่วนนิสิตสภาพปกติ จะมีปัญหาล้วนตัวมากในด้านกิจกรรมและบริการของมหาวิทยาลัย มีพี่น้องที่จบชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่ามาก และมีแต้มเฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่าสูง แต่มีปัญหาล้วนตัวน้อยในการปรับตัวด้านการเรียน

6. คณะสัตวแพทยศาสตร์ ผลจากการวิเคราะห์ สรุปได้ว่า เมื่อเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างนิสิตทั้งสองกลุ่มในขณะนี้แล้ว นิสิตสภาพิทยาทตท์จะมีปัญหาล้วนตัวมากในการปรับตัวด้านการเรียน แต่มีปัญหาล้วนตัวน้อยในด้านบุคลิกภาพและด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา และมีแต้มเฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่าต่ำ ส่วนนิสิตสภาพปกติจะมีปัญหาล้วนตัวมากในด้านบุคลิกภาพและด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา มีแต้มเฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ. 5 หรือเทียบเท่าสูง แต่มีปัญหาล้วนตัวน้อยในการปรับตัวด้านการเรียน

7. คณะเศรษฐศาสตร์ ผลจากการวิเคราะห์ สรุปได้ว่า เมื่อเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างนิสิตทั้งสองกลุ่มในขณะนี้แล้ว นิสิตสภาพิทยาทตท์ จะมีแต้มเฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่าต่ำ ส่วนนิสิตสภาพปกติจะมีแต้มเฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่าสูง

8. คณะนิติศาสตร์ ผลจากการวิเคราะห์ สรุปได้ว่า เมื่อเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างนิสิตทั้งสองกลุ่มในขณะนี้แล้ว นิสิตสภาพิทยาทตท์จะมีปัญหาล้วนตัวมากในการเงินและมารดามีการศึกษาสูง แต่มีปัญหาล้วนตัวน้อยในด้านกิจกรรมและบริการของมหาวิทยาลัย ส่วนนิสิตสภาพปกติจะมีปัญหาล้วนตัวมากในด้านกิจกรรมและบริการของมหาวิทยาลัย แต่มีปัญหาล้วนตัวน้อยในการเงิน และมารดามีการศึกษาต่ำ

9. คณะเภสัชศาสตร์ ผลจากการวิเคราะห์ สรุปได้ว่า เมื่อเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างนิสิตทั้งสองกลุ่มในขณะนี้แล้ว นิสิตสภาพิทยาทตท์จะมีปัญหาล้วนตัวมากในด้านบุคลิกภาพและบิดามีการศึกษาสูง แต่มารดามีการศึกษาต่ำ ตัวนิสิตเองมีอายุน้อย และมีแต้มเฉลี่ยสะสมชั้น

ม.ศ. 5 หรือเทียบเท่าต่ำ ส่วนนิสิตสภาพปกติจะมีอายุมาก มีแต้มเฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่าสูง และมารดามีการศึกษาสูง แต่บิดามีการศึกษาค่ำ และมีปัญหาส่วนตัวน้อยในด้านบุคลิกภาพ

10. รวมทุกคณะในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิเคราะห์ สรุปได้ว่า เมื่อเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างนิสิตทั้งสองกลุ่มรวมทุกคณะแล้ว นิสิตสภาพพิทยาทัทท์จะมีปัญหาส่วนตัวมากในด้านการปรับตัวด้านการเรียนและด้านการเงิน แต่มีปัญหาลittleส่วนน้อยในด้านบุคลิกภาพและด้านกิจกรรมและบริการของมหาวิทยาลัย และมีแต้มเฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่าต่ำ ส่วนนิสิตสภาพปกติจะมีปัญหาส่วนตัวมากในด้านบุคลิกภาพและด้านกิจกรรมและบริการของมหาวิทยาลัย มีแต้มเฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่าสูง แต่มีปัญหาลittleส่วนน้อยในด้านการปรับตัวด้านการเรียนและด้านการเงิน จากข้อสรุปนี้ จะสอดคล้องกับงานวิจัยของสุวิทย์ สมานมิตร (2515: 97) ที่พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจะมีปัญหาด้านการเงิน มีความรู้สึกว่าคุณเองขาดแคลนเงินเป็นประจำ ด้านการเรียนก็ขาดเรียนบ่อย เล่นกีฬาจนเสียการเรียนมากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง แต่ขัดแย้งกับข้อค้นพบของ ดี เซนา (De Sena, 1966) ที่พบว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถ มีปัญหาลittleน้อยกว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าความสามารถในด้านการเงิน จากข้อสรุปที่พบว่านิสิตสภาพปกติมีปัญหาลittleส่วนตัวมากในด้านกิจกรรมและบริการของมหาวิทยาลัย ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่านิสิตสภาพปกติส่วนใหญ่มักจะชอบศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ดังนั้นจึงต้องใช้บริการของมหาวิทยาลัยมาก จึงทำให้ต้องพบกับปัญหาเกี่ยวกับ ไม่ได้ได้รับความสะดวกจากห้องสมุด สถานที่นั่งอ่านหนังสือในมหาวิทยาลัยไม่เพียงพอ ไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมทางศิลป ดนตรี หรือกีฬา จึงทำให้มีปัญหาลittleส่วนตัวในด้านนี้มาก

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบตัวแปรภูมิหลังและปัญหาส่วนตัวที่ละตัวแปรของนิสิตสภาพพิทยาทัทท์และนิสิตสภาพปกติ พบว่า แต้มเฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่าของนิสิตสภาพปกติมากกว่านิสิตสภาพพิทยาทัทท์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ถึง 5 คณะ ซึ่งจะสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์จำแนกประเภท แต่สำหรับในคณะศิลปกรรมศาสตร์พบว่าแต้มเฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่าของนิสิตทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการศึกษาในคณะนี้ค่อนข้างไปในทางปฏิบัติเป็นส่วนมาก ผลการเรียนจึงขึ้นอยู่กับความสามารถในทางปฏิบัติและความรับผิดชอบในการทำงาน เป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นพื้นฐานความรู้เดิมหรือแต้มเฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่าจึงอาจจะมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนในมหาวิทยาลัย

เพียงเล็กน้อยจึงทำให้ไม่พบว่าแถม เฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่ามีความแตกต่างกันในทั้งสองกลุ่มและในขณะนี้ยังพบอีกว่านิสิตสภาพปกติมีปัญหาส่วนตัวด้านเพื่อนและการเข้าสังคมมากกว่านิสิตสภาพวิथाทัณฑ์เพียงด้านเดียวเท่านั้น ที่พบเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า นิสิตที่มีผลการเรียนดีต้องมีความรับผิดชอบสูง มีเวลาให้มากสำหรับงานปฏิบัติ ทำให้กลายเป็นผู้ที่ชอบเก็บตัว หลีกเลี่ยงการพบปะกับผู้อื่น จึงทำให้มีปัญหาด้านนี้มากกว่านิสิตสภาพวิथाทัณฑ์ก็ได้

4. จากการวิเคราะห์ปัญหาส่วนตัวของนิสิตสภาพวิथाทัณฑ์ พบว่า นิสิตสภาพวิथाทัณฑ์มีปัญหาส่วนตัวมากที่สุดในด้านการปรับตัวด้านการเรียน รองลงมาคือด้านหลักสูตรและการสอน และด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ซึ่งผลการวิเคราะห์จำแนกประเภทก็ได้ว่า ปัญหาส่วนตัวด้านการปรับตัวด้านการเรียนและด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา เป็นตัวแปรที่มีแนวโน้ม เป็นลักษณะของนิสิตสภาพวิथाทัณฑ์และงานวิจัยของ สุภาพรธรรม โคตรจรัส (2524 : 220) ยังพบอีกว่า นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประสบปัญหามากที่สุดในด้านการปรับตัวด้านการเรียน

สำหรับปัญหาส่วนตัวของนิสิตสภาพวิथाทัณฑ์ด้านที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือด้านบ้านและความเป็นอยู่ครอบครัว จากข้อค้นพบนี้แสดงว่าการที่นิสิตมีสภาพวิथाทัณฑ์นั้น ส่วนใหญ่แล้ว จะมีปัญหาส่วนตัวที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยมากเช่นด้านการเรียน หลักสูตรและการสอน กิจกรรมและบริการของมหาวิทยาลัย เป็นต้น โดยที่มีปัญหาส่วนตัวที่เกี่ยวข้องกับบ้านเพียงเล็กน้อยเช่นในด้านความเป็นอยู่ครอบครัว การเงิน เป็นต้น ดังนั้นการแก้ปัญหาที่นิสิตมีสภาพวิथाทัณฑ์ จึงควรเน้นพิจารณาถึงปัญหาส่วนตัวของนิสิตที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยให้มาก

ข้อเสนอแนะ

1. จากข้อค้นพบที่ว่าแถม เฉลี่ยสะสมชั้น ม.ศ.5 หรือเทียบเท่า เป็นตัวแปรจำแนกที่สำคัญระหว่างนิสิตสภาพวิथाทัณฑ์กับนิสิตสภาพปกติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ข้อค้นพบนี้อาจเป็นแนวคิดได้ว่า การจะรับนิสิตเข้าศึกษาควรคำนึงถึงพื้นฐานความรู้เดิมให้มากขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอเสนอว่า นำที่จะนำตัวแปรนี้มีส่วนประกอบในการพิจารณารับนิสิตเข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยด้วย ซึ่งอาจทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดีขึ้น ช่วยลดความสูญเปล่าอันอาจจะเกิดจากการที่นิสิตออกกลางคันหรือใช้เวลาในการศึกษามากกว่าเวลาตามกำหนดของหลักสูตรได้ และอาจช่วยลดปัญหาต่าง ๆ ที่เป็นผลต่อเนื่องมาจากปัญหาที่นิสิตมีสภาพวิथाทัณฑ์

2. จากข้อค้นพบว่านิสิตสภาพวิทยาลัยที่มีปัญหาส่วนตัวในด้านการปรับตัวด้านการเรียน ด้านหลักสูตรและการสอน ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา และด้านอื่น ๆ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยควรให้ผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาของนิสิตทุกฝ่าย เช่น หน่วยบริการแนะแนวทางการศึกษาของมหาวิทยาลัย อาจารย์ที่ปรึกษาหรืออาจารย์ประจำวิชา ต้องช่วยกันให้ความช่วยเหลือนิสิตสภาพวิทยาลัยให้มากขึ้นกว่าเดิม โดยอาจจะช่วยเหลือเพื่อลดปัญหาส่วนตัวในด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.1 ด้านการปรับตัวด้านการเรียน ควรหาทางช่วยเหลือนิสิตโดยอาจจะสอนพิเศษในวิชาที่นิสิตอ่อนทั้งเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม อาจารย์ผู้สอนอาจแนะวิธีการเรียน การแบ่งเวลาในการทำงาน การจดคำบรรยาย การทบทวนตำรา และการเตรียมตัวสอบแก่นิสิตสภาพวิทยาลัย ให้คำปรึกษาและช่วยแก้ปัญหาส่วนตัวของนิสิตอย่างเป็นกันเอง และควรเปิดโอกาสให้นิสิตได้แสดงความคิดเห็นในการเรียนการสอนอย่างเต็มที่

2.2 ด้านหลักสูตรและการสอน อาจารย์ผู้สอนควรมีวิธีสอนที่น่าสนใจที่ทำให้นิสิตเข้าใจได้ง่าย และเกิดความอยากเรียน มีตำราประกอบการเรียนที่อ่านแล้วเข้าใจได้ง่าย เน้นความสำคัญของวิชาที่จัดให้นิสิตเรียน ใ้งานที่เหมาะสมกับความสามารถของนิสิตไม่ควรให้มากเกินไป อาจารย์ที่ปรึกษาควรให้ความสนใจนิสิตสภาพวิทยาลัยเป็นพิเศษ

2.3 ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ควรจัดมีการแนะแนวทางการศึกษาแนะแนวด้านอาชีพ ให้คำแนะนำในการเลือกสายวิชาเรียนที่เหมาะสม เพิ่มประสบการณ์และทักษะในการทำงานให้มากขึ้น เพื่อให้นิสิตมีความมั่นใจในสายวิชาชีพที่ตนเลือกเรียนและมีความมั่นใจในการที่จะออกไปประกอบอาชีพตามที่เรียนมา

2.4 ด้านอื่น ๆ เช่น ด้านบุคลิกภาพ ด้านกิจกรรมและบริการของมหาวิทยาลัย ด้านเพื่อนและการเข้าสังคม ตลอดจนด้านอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตน ควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมด้านเหล่านี้ อาจจะเป็นในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ชุมนุมทางวิชาการ ชุมนุมกิจกรรมทางสังคม ชุมนุมไคว้ชาติ ชุมนุมทางด้านกีฬา หรือชุมนุมอื่น ๆ ที่นิสิตสนใจ เพื่อให้นิสิตมีส่วนร่วมในกิจกรรมและกล้าแสดงออกในทางที่ถูกต้อง โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาให้ความดูแลเอาใจใส่และสนับสนุนอย่างเต็มที่ อาจจะช่วยลดปัญหาส่วนตัวด้านเหล่านี้ของนิสิตได้

3. ควรจะมีการศึกษาปัญหาของนิสิตสภาวิทยาทัณฑ์ต่อไป ซึ่งอาจจะมีตัวแปรอื่น ๆ อีก ที่ทำให้นิสิตสภาวิทยาทัณฑ์ อาจจะศึกษาแบบศึกษาเฉพาะกรณี (Case Study) หรือการศึกษา ระยะยาว มีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลหลายๆ วิธีประกอบกัน เช่นการสัมภาษณ์ การสังเกต เป็นต้น ซึ่งจะได้ข้อมูลที่ละเอียดและ เป็นจริงมากกว่าวิธีที่เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม เพียงวิธีเดียว และควรจะมีการศึกษาปัญหาของนิสิตสภาวิทยาทัณฑ์ในสถาบันอื่น ๆ มาเปรียบเทียบกัน เพื่อจะได้ ข้อค้นพบที่สามารถนำไปช่วยแก้ปัญหานิสิตสภาวิทยาทัณฑ์ได้กว้างขวางยิ่งขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย